

Příběhy našich sousedů

- scénář k rozhlasové reportáži –
- **ZDEŇKA MAŠÍNOVÁ** –

Zpracovaly: Barbora Klanicová, Kristýna Papučíková, Monika Surmová

Pod vedením paní učitelky Mgr. Šárky Menšíkové

Vstup 1. Monika: Prvního března letošního roku náš tým ze základní školy Dvorského na Svatém Kopečku v rámci projektu Příběhy našich sousedů navštívil paní Zdeňku Mašínovou. Jméno rodiny Mašínů je nám všem veřejně známé díky otci paní Mašínové, generálu Josefu Mašínovi, a bratrům Ctiradovi a Josefovi. Nás však zajímal její životní úděl, který byl plný těžkých životních zkoušek. Jsme velmi rády, že nám věnovala čas a podělila se s námi o svůj příběh.

Vstup 2. Barbora: Osud paní Mašínové připravil těžké překážky, jejichž překonání vyžadovalo mnoho odvahy a síly. Narodila se s tělesným postižením. Útrapy s tímto spojené jí pomáhali překonat právě její bratři.

Paní Mašínová: *Najednou se objevil další potomek, což jsem teda byla já a to by velkej malér totiž. Ještě navíc jsem byla děvče, to ne že by byli proti, ale protože já se narodila s vrozenou vadou dolních končetin.*

Vstup 3. Kristýna: Její rodina jí byla velkou oporou, díky které tuto odlišnost fyzicky i psychicky zvládala. V tu dobu ještě ale netušila, jak těžké životní rány později přijdou. Jako dcera generála Mašína, významného bojovníka proti fašismu, se musela již v dětství naučit mlčet. Jelikož se musel ukrývat, mnoho společných chvil s ním neprožila. V srdci si však uchovává vzpomínku na setkání s ním, kdy jej viděla při jeho tajné noční návštěvě úplně naposledy.

Paní Mašínová: *Probudila jsem se a nade mnou se skláněl on a hladil mě a když jsem otevřela oči a volala jsem tatíčku, tatíčku, my jsme říkali mamička a tatíček, on rychle odskočil, protože bylo nebezpečný, že já bych mohla mezi dětma prozradit, že jsem viděla otce, po kterým gestapo pátralo.*

Vstup 4. Monika: *Válka jí vzala otce a komunistický režim matku. Za svůj život vděčí babičce Emmě, která se jí ujala a vychovala ji. Maminka zemřela za nelidských podmínek v pražské věznici na Pankráci. Když se bolestnou zprávou o smrti své maminky dozvěděla, rozhodla se pátrat po jejich ostatcích, protože ji chtěla alespoň důstojně pohřbít.*

Paní Mašínová: *Další den, poněvadž ta babička, pro ni to už bylo moc namáhavý. Tak já jsem jela do Prahy na Pankrác, abych vyzvedla ty její ostatky a bylo mně 21 let. Já jsem byla dost bezradná v té situaci. Běžte do Ďáblic, no, já jsem vůbec nevěděla, co Ďáblice jsou, stála jsem tam, no, chápete jako bezradná, A pak jsem se teda dozvěděla, že to je, v té době to bylo téměř za Prahou, ohromnej hřbitov a ukázali mně na jedno místo, kde bylo datum narození naší maminky a den úmrtí a další jména tam byla, u toho napsaný. A říkal: „Pojďte.“ A vedl mě ven z té kanceláře a šli jsme podél zdi toho hřbitova. Čerstvě jako místo zasypaný hlínou a říká mi: „Před třemi dny přijelo nákladní auto a sem vysypaly ostatky dětí 41 dítěte a když neměli do 42, tak tam přidávali ostatky dospělých.“ A maminku teda dali do té šachty, bez rakve, beze všeho.*

Vstup 5. Barbora: *Přes všechny osobní tragédie, které ji v životě potkaly, se na ni usmálo velké štěstí. V jejím životě se objevil muž, se kterým strávila mnoho krásných společných let.*

Paní Mašínová: *Tak já jsem na to kejvla a jeli jsme k Máchovému jezeru, no, a tam jsme byli ubytovaný v jednom stanu. Chodili jsme teda na procházky, bylo to moc hezký. A vedle nás se objevili dva další ubytovaní a to byl takovej hezkej mladej muž a vo hodně starší muž. No, byli velice společenský a takoví sečtělí, a tak jsme si prostě začali povídat a ten starší, byl o 20 let starší než já, a byl to potom můj budoucí manžel.*

Vstup 6. Kristýna: *A jak žije Paní Zdeňka Mašínová dnes?*

Paní Mašínová: *Tak jsme s mým manželem zažádali o takzvané restituce a to byl část teda toho majetku po mých prarodičích tady v Olomouci, takže já mám poměrně hodně činnost velkou, protože je to taky zodpovědnost. A bylo to všechno ve velmi špatném stavu a je to neustálá práce, je to práce s lidmi a docela jsem ráda, že jsem to dala do určitého stavu a že jsem se mohla o to lépe ještě postarat. Potom jsem velká čtenářka, hodně čtu a takže čas tímhle způsobem trávím. A pak mluvím s lidmi, jako jste vy, který maj o můj život zájem. Asi tak.*

